

Bruksela, 8 października 2025 r.
(OR. en)

13740/25

SOC 655
GENDER 186
ANTIDISCRIM 95
FREMP 264
JAI 1368
ECOFIN 1322

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	8 października 2025 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2025) 725 final
Dotyczy:	KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY, EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU REGIONÓW Unia równości: strategia na rzecz równości osób LGBTIQ+ na lata 2026–2030

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2025) 725 final.

Załącznik: COM(2025) 725 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 8.10.2025 r.
COM(2025) 725 final

**KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY,
EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU
REGIONÓW**

Unia równości: strategia na rzecz równości osób LGBTIQ+ na lata 2026–2030

WPROWADZENIE

Każdy w Unii Europejskiej powinien **czuć się bezpiecznie i mieć swobodę bycia w pełni sobą**. Równość i niedyskryminacja to fundamentalne wartości oraz prawa podstawowe zapisane w Traktatach UE i w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. Powyższe zasady leżą również u podstaw działań UE na arenie międzynarodowej ⁽¹⁾. Równe szanse stanowią ponadto jedną z podstaw Europejskiego filaru praw socjalnych ⁽²⁾.

Jak podkreśliła przewodnicząca Ursula von der Leyen w [oredziu o stanie Unii w 2025 r.](#): „Niezależność Europy to **ochrona naszych wolności**. Wolności podejmowania decyzji. Wolności wypowiedzi. Swobody poruszania się po całym kontynencie. Prawa do głosowania. **Do miłości. Do modlitwy. Prawa do życia w Unii równości**”. Wolności te mogą być rzeczywistością tylko wtedy, gdy wszyscy ludzie – obecne i przyszłe pokolenia – będą wolni od dyskryminacji.

Równość i niedyskryminacja mają zasadnicze znaczenie dla odporności demokratycznej, siły gospodarczej, sprawiedliwości społecznej i spójności UE. Komisja pozostaje w pełni zaangażowana w obronę równości i niedyskryminacji w każdym przypadku, gdy są one zagrożone ⁽³⁾. Komisja, Parlament Europejski, Rada i państwa członkowskie ponoszą **wspólną odpowiedzialność** za poszanowanie tych praw oraz zapewnienie równości dla wszystkich ⁽⁴⁾.

W 2020 r. Komisja przyjęła pierwszą w historii [strategię na rzecz równości osób LGBTIQ na lata 2020–2025](#), w ramach której wzmocniła działania UE przeciwko dyskryminacji osób LGBTIQ+ ⁽⁵⁾. Strategia stanowiła znaczący krok w **budowaniu Unii równości** – wizji Komisji dotyczącej Europy sprzyjającej włączeniu społecznemu, w której każdy może żyć swobodnie, niezależnie od tożsamości. W efekcie wdrożono liczne działania dotyczące osób LGBTIQ+, w tym kluczowe wnioski ustawodawcze mające na celu wzmocnienie praw osób LGBTIQ+, a także bezprecedensowe wsparcie dla organizacji społeczeństwa obywatelskiego LGBTIQ+ za pośrednictwem programu „Obywatele, równość, prawa i wartości” (CERV).

Strategię na rzecz równości osób LGBTIQ na lata 2020–2025 uzupełniono przyjęciem przez państwa członkowskie **13 krajowych strategii na rzecz równości osób LGBTIQ+**, co przełożyło się na wdrożenie na szczeblu UE istotnych środków dotyczących osób LGBTIQ+.

⁽¹⁾ Art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 21 i 23 Karty praw podstawowych.

⁽²⁾ [Europejski filar praw socjalnych – budowanie bardziej sprawiedliwej i sprzyjającej włączeniu społecznemu Unii Europejskiej – Zatrudnienie, sprawy społeczne i włączenie społeczne.](#)

⁽³⁾ Zob. na przykład [oświadczenie przewodniczącej Ursuli von der Leyen w sprawie marszu równości w Budapeszcie](#), 25 czerwca 2025 r.

⁽⁴⁾ Mając na względzie drogę do członkostwa w UE, kraje kandydujące i potencjalne kraje kandydujące również zachęca się do promowania równości i praw podstawowych, zgodnie z odpowiednim dorobkiem prawnym UE.

⁽⁵⁾ Osoby LGBTIQ+ to osoby:

1. które odczuwają popęd płciowy do innych osób tej samej płci (lesbijki, geje) lub każdej płci (osoby biseksualne);
2. których tożsamość lub ekspresja płciowa nie odpowiadają płci przypisanej przy urodzeniu (osoby transpłciowe i niebinarne);
3. które urodziły się z cechami płciowymi nieodpowiadającymi typowej definicji mężczyzny lub kobiety (osoby interseksualne);
4. których tożsamość nie odpowiada binarnej klasyfikacji seksualności lub płci (osoby queer);
5. które identyfikują się z innymi orientacjami seksualnymi lub tożsamościami płciowymi, niewyszczególnionymi w akronimie LGBTIQ (tzw. „+”).

W całym tekście akronimy LGBTI, LGBTIQ i LGBTIQ+ stosuje się zamiennie, w zależności od terminologii stosowanej w danym dokumencie, danej inicjatywie lub danym obszarze polityki.

Utworzenie podgrupy ds. równości osób LGBTIQ zapewniło platformę wspierania działań na rzecz równości na szczeblu krajowym.

Od czasu przyjęcia strategii **wzrosła akceptacja społeczna osób LGBTIQ+**. Osoby LGBTIQ+ są teraz bardziej gotowe mówić o sobie w swoim środowisku społecznym. Ze [specjalnego badania Eurobarometr na temat dyskryminacji](#) z 2023 r. wynika, że osoby w UE częściej deklarują, iż nie przeszkadza im, gdy ich kolega lub koleżanka z pracy jest lesbijką, gejem lub osobą biseksualną (75 %, wzrost o 3 punkty procentowe w porównaniu z 2019 r.) oraz gdy ich dziecko pozostaje w związku z osobą tej samej płci (59 %, wzrost o 4 punkty procentowe).

Widoczność osób LGBTIQ+ w polityce, społeczeństwie obywatelskim, sporcie, mediach i nauce kwestionuje uprzedzenia i przyczynia się do zwiększenia akceptacji społecznej. **Wzmocnienie pozycji osób LGBTIQ+** w oparciu o spuściznę silnych wzorców do naśladowania i współczesną kulturę, a także akceptacja przynależności tych osób do grona rodziny i przyjaciół, przyczynia się do budowy bardziej zróżnicowanego i globalnego społeczeństwa. **Stymuluje to przedsiębiorczość, innowacje i zrównoważony wzrost gospodarczy.** Na przykład miasta, które są otwarte na osoby LGBTIQ+ i sprzyjają ich włączeniu, charakteryzują silniejsze „ekosystemy innowacji”, większa koncentracja umiejętności i talentów, wyższy poziom przedsiębiorczości oraz lepsza jakość życia ⁽⁶⁾.

Pomimo poczynionych postępów nadal utrzymują się wyzwania. Według [trzeciego badania dotyczącego osób LGBTIQ](#) przeprowadzonego przez Agencję Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA) w 2023 r. ponad jedna trzecia osób LGBTIQ (37 %) zgłosiła, że w ciągu 12 miesięcy poprzedzających badanie **doświadczyła dyskryminacji**, przy czym najwyższe wskaźniki odnotowano wśród kobiet transpłciowych (64 %), mężczyzn transpłciowych (63 %) oraz osób interseksualnych (56 %). Coraz częstsze rozpowszechnianie narracji antygenderowych i anty-LGBTIQ+ wydaje się jeszcze bardziej nasilać tę dyskryminację. [Badania przeprowadzone przez FRA](#) wskazują, że organizacje LGBTIQ+ i obrońcy praw człowieka działają w szczególnie wrogim otoczeniu oraz doświadczają gróźb i ataków.

Nierówności w zatrudnieniu, opiece zdrowotnej, edukacji oraz dostępie do mieszkań i usług nadal ograniczają możliwości osób LGBTIQ+. W trzecim badaniu FRA dotyczącym osób LGBTIQ respondenci, którzy zgłosili przypadki dyskryminacji, wskazywali, że występuje ona najczęściej w pracy, w szkole, w placówkach opieki zdrowotnej lub w miejscach publicznych.

Dyskryminacja prowadzi do strat ekonomicznych: ostatnie [badanie OECD](#) wskazuje, że roczne straty PKB w UE związane z dyskryminacją ze względu na orientację seksualną sięgają nawet 89 mln EUR. W tym samym badaniu podkreślono, że skutki dyskryminacji wykraczają poza gospodarkę. Zjawisko to podważa spójność społeczną, osłabia zaufanie obywatelskie i ogranicza poparcie dla wartości demokratycznych. Inkluzywne społeczeństwa są bardziej odporne oraz cechują się większą solidarnością, silniejszymi instytucjami i wyższym poziomem aktywności obywatelskiej.

⁽⁶⁾ Open for Business (2025), „[Ratingi miast za rok 2025](#)”.

W [sprawozdaniu Komisji z wdrażania](#) strategii na rzecz równości osób LGBTIQ na lata 2020–2025 z 2024 r. uznano osiągnięcia, wskazano bieżące wyzwania i potwierdzono zasadniczą rolę strategii w propagowaniu praw osób LGBTIQ+, a jednocześnie podkreślono potrzebę zintensyfikowania działań na szczeblu UE.

W 2024 r. **Parlament Europejski** wezwał do opracowania nowej, bardziej kompleksowej strategii na rzecz równości osób LGBTIQ+ ⁽⁷⁾. Również w 2024 r. **20 państw członkowskich podpisało [deklarację ministerialną](#)**, w której wezwano do dalszych działań i zobowiązano się do współpracy z Komisją nad odnowieniem strategii. W konsultacjach na temat wdrażania poprzedniej strategii na rzecz równości osób LGBTIQ organizacje społeczeństwa obywatelskiego podtrzymały te apele i podkreśliły pilną potrzebę dalszych działań.

Nowa strategia na rzecz równości osób LGBTIQ+, **zapowiedziana w [wytycznych politycznych](#) przewodniczącej Ursuli von der Leyen z 2024 r.**, określa ramy prac Komisji w obszarze równości osób LGBTIQ+ na lata 2026–2030. Opiera się na pierwszej strategii – czerpie z jej ambitnych celów i dotychczasowych osiągnięć oraz zapewnia ciągłość i tworzy warunki do dalszych postępów.

Celem strategii jest pobudzenie **wspólnego zaangażowania** na wszystkich szczeblach sprawowania rządów w celu ochrony praw podstawowych oraz wartości takich jak równość i niedyskryminacja, zapisanych w Karcie praw podstawowych i wiążących wszystkie państwa członkowskie jako prawo pierwotne UE. Określono w niej również ramy, które wymagają aktywnego zaangażowania i współpracy ze strony Parlamentu Europejskiego, Rady, państw członkowskich i społeczeństwa obywatelskiego, aby zapewnić skuteczne wdrożenie.

Realizacja strategii będzie przebiegać dwutorowo, tj. przez **działania ukierunkowane** oraz przez wzmocnione **włączanie problematyki równości do głównego nurtu** w różnych obszarach polityki. W strategii tej – podobnie jak w poprzedniej – przewiduje się stosowanie **intersekcyjności** jako zasady przekrojowej. Strategia zajmie się tym, w jaki sposób połączenie orientacji seksualnej, tożsamości płciowej/ekspresji płciowej i cech płciowych z innymi cechami osobistymi lub tożsamościami, takimi jak płeć, rasa lub pochodzenie etniczne, religia lub przekonania, niepełnosprawność i wiek, przyczynia się do powstawania unikalnych doświadczeń związanych z dyskryminacją. W ten sposób strategia uzupełni istniejące oraz przyszłe inicjatywy UE na rzecz promowania równości dla wszystkich ⁽⁸⁾. Ponadto w strategii uwzględniono fakt, że odizolowanie geograficzne może dodatkowo pogorszyć powyższe szczególnie trudne sytuacje.

Aby przygotować strategię, Komisja przeprowadziła szeroko zakrojone **konsultacje**. Proces obejmował zaproszenie do zgłaszania uwag, otwarte konsultacje publiczne i ukierunkowane konsultacje obejmujące specjalne spotkania konsultacyjne z zainteresowanymi stronami, takimi jak organizacje parasolowe LGBTIQ+, przedstawiciele państw członkowskich, partnerzy społeczni i organizacje międzynarodowe. Już same działania konsultacyjne

⁽⁷⁾ [Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 lutego 2024 r. w sprawie realizacji unijnej strategii na rzecz równości osób LGBTIQ na lata 2020–2025](#) (2023/2082(INI)).

⁽⁸⁾ [Unijne ramy strategiczne na rzecz równouprawnienia, włączenia społecznego i udziału Romów, Europejski filar praw socjalnych, strategia na rzecz praw osób z niepełnosprawnościami na lata 2021–2030, strategia na rzecz praw dziecka, strategia w sprawie zwalczania antysemityzmu i wspierania życia żydowskiego](#), strategia na rzecz równouprawnienia płci na lata 2026–2030 (planowana na I kwartał 2026 r.) oraz strategia przeciwko rasizmowi na lata 2026–2030 (planowana na IV kwartał 2025 r.).

w portalu Komisji [„Wyraź swoją opinię”](#) wykazały duże zainteresowanie respondentów tym tematem.

CELE STRATEGICZNE

1. OCHRONA

Osoby LGBTIQ+ nadal spotykają się z **nieproporcjonalnym poziomem przemocy i nienawiści**, a nasilone narracje anty-LGBTIQ+ w UE i na świecie dodatkowo potęgują te zjawiska. Podważa to prawa podstawowe i zagraża fundamentom społeczeństw demokratycznych, ponieważ sprzyja lękowi, wykluczeniu i fragmentacji społecznej. Niezbędne jest zwalczanie wszelkich form przemocy i zapobieganie im oraz likwidowanie nienawistnych narracji, aby podtrzymać wspólne unijne wartości, takie jak równość, godność ludzka i poszanowanie praw podstawowych wszystkich osób.

1.1. Zwalczanie szkodliwych praktyk

Praktyki konwersyjne „stanowią bardzo szkodliwe interwencje, które opierają się na medycznie fałszywym przekonaniu, że osoby LGBT[IQ+] są chore, prowadząc do dotkliwego bólu i cierpienia, a także długotrwałej szkody psychicznej i fizycznej” ⁽⁹⁾. Z trzeciego badania FRA dotyczącego osób LGBTIQ wynika, że 24 % osób LGBTIQ **doświadczyło praktyk konwersyjnych**, w tym przemocy fizycznej i seksualnej, zniewag słownych i poniżania. Odsetek ten jest niemal dwukrotnie wyższy w przypadku kobiet transpłciowych (47 %) i mężczyzn transpłciowych (48 %).

Osoby transpłciowe, niebinarne i interseksualne również nadal doświadczają poważnych naruszeń autonomii cielesnej ⁽¹⁰⁾: w niektórych państwach członkowskich UE wciąż wymaga się zabiegu chirurgicznego lub medycznego jako warunku prawnego uzgodnienia płci ⁽¹¹⁾. Z trzeciego badania FRA dotyczącego osób LGBTIQ i z [powiązanego sprawozdania w sprawie sytuacji osób interseksualnych w UE](#) wynika, że 57 % respondentów interseksualnych stwierdziło, iż ani oni, ani ich rodzice nie wyrazili świadomej zgody na poddanie się zabiegom chirurgicznym lub hormonalnym, które skutkowały trwałymi szkodami fizycznymi i psychicznymi.

Aby pomóc państwom członkowskim w zakazaniu praktyk konwersyjnych ⁽¹²⁾, Komisja opublikuje **badanie**, w którym przeanalizuje charakter, powszechność i wpływ tych praktyk na osoby LGBTIQ+. Aby ułatwić skoordynowane działania, Komisja będzie również promować

⁽⁹⁾ Niezależny ekspert ONZ ds. ochrony przed przemocą i dyskryminacją ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową, [Praktyki tzw. terapii konwersyjnej](#), 1 maja 2020 r.

⁽¹⁰⁾ [Prawne uzgadnianie płci w UE: droga osób transpłciowych do pełnej równości](#), Urząd Publikacji Unii Europejskiej, 2020; [ILGA-Europe 2025, Tęczowa Mapa](#).

⁽¹¹⁾ Wyrażenie „prawne uzgodnienie płci” jest używane w strategii, ponieważ jest powszechnie stosowane w tekstach politycznych i akademickich, bez uszczerbku dla innych określeń stosowanych przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej. W sprawie C-4/23, Mirin, 4.10.2024, EU:C:2024:845, Trybunał używa wyrażenia „zmiana tożsamości płciowej” na określenie procedur zmiany płci prawnej na szczeblu krajowym oraz wyrażenia „uznanie (...) zmiany (...) tożsamości płciowej uzyskanej zgodnie z prawem w innym państwie członkowskim” w odniesieniu do sytuacji transgranicznych, tj. uznania w państwie członkowskim zmiany płci prawnej uzyskanej w innym państwie członkowskim.

⁽¹²⁾ [Biuro Analiz Parlamentu Europejskiego](#): osiem państw członkowskich wprowadziło już zakaz praktyk konwersyjnych.

uporządkowany dialog na ten temat, w szczególności za pośrednictwem grupy ekspertów ds. równości osób LGBTIQ+ działającej w ramach Grupy Wysokiego Szczebla ds. Niedyskryminacji, Równouprawnienia i Różnorodności. Na podstawie ustaleń z badania Komisja podejmie odpowiednie działania w celu zwalczania praktyk konwersyjnych, ze szczególnym naciskiem na wspieranie państw członkowskich, które odgrywają w tym obszarze kluczową rolę. Komisja będzie się również nadal zajmować innymi szkodliwymi praktykami, takimi jak okaleczanie narządów płciowych osób interseksualnych i przymusowa medykalizacja osób transseksualnych.

Przy opracowywaniu podejścia do zwalczania praktyk konwersyjnych Komisja uwzględni w szczególności niedawną [europejską inicjatywę obywatelską](#) „Zakaz praktyk konwersyjnych w Unii Europejskiej”⁽¹³⁾.

1.2. Zapewnienie bezpieczeństwa i zwalczanie nienawiści wobec osób LGBTIQ+

Nękanie i przemoc motywowane nienawiścią wobec osób LGBTIQ+ nadal rosną. Z trzeciego badania FRA dotyczącego osób LGBTIQ wynika, że w 2023 r. w ciągu 12 miesięcy poprzedzających badanie 55 % respondentów LGBTIQ doświadczyło **nękania motywowanego nienawiścią**, co stanowi wzrost o 18 punktów procentowych w porównaniu z 2019 r. Wzrosła także liczba zgłoszeń dotyczących ataków fizycznych i seksualnych, przy czym w sposób nieproporcjonalny ucierpiały osoby transpłciowe, niebinarne i interseksualne. Zainteresowane strony, z którymi przeprowadzono konsultacje w sprawie tej strategii, zdecydowanie podkreśliły pilną potrzebę zajęcia się tymi utrzymującymi się wyzwaniem.

Na szczeblu UE obecne ramy prawne przewidziane w decyzji ramowej Rady w sprawie zwalczania pewnych form i przejawów rasizmu i ksenofobii oraz w [dyrektywie w sprawie zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej](#) obejmują odpowiednio wyłącznie przestępstwa z nienawiści ze względów rasistowskich i ksenofobicznych oraz nawoływanie w internecie do przemocy lub nienawiści ze względu na płeć⁽¹⁴⁾. Nadal nie opracowano przepisów zapewniających ochronę prawną przed przestępstwami ze względu na orientację seksualną lub tożsamość płciową. W rezultacie ramy prawne w państwach członkowskich są rozdrobnione i niespójne⁽¹⁵⁾.

W 2021 r. Komisja zaproponowała Radzie włączenie **nawoływania do nienawiści i przestępstwa z nienawiści do wykazu „przestępstw UE”** na podstawie art. 83 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE)⁽¹⁶⁾. Taka decyzja Rady stanowiłaby podstawę prawną dla prawa wtórnego harmonizującego definicje przestępstw z nienawiści w prawie karnym ze względu na przesłanki, które nie są obecnie przewidziane w odpowiednim prawie UE.

⁽¹³⁾ Weryfikacja deklaracji poparcia inicjatywy została pomyślnie zakończona i oczekuje się, że inicjatywa zostanie przedłożona Komisji do zbadania.

⁽¹⁴⁾ Zob. szczegółowe informacje w sekcji 1.3.

⁽¹⁵⁾ [Badanie wspierające przygotowanie inicjatywy Komisji Europejskiej dotyczącej rozszerzenia wykazu przestępstw UE](#), 2021.

⁽¹⁶⁾ [Komunikat „Bardziej inkluzywna i bezpieczna Europa: rozszerzenie wykazu przestępstw UE o nawoływanie do nienawiści i przestępstwa z nienawiści”](#), COM/2021/777 final.

Biorąc pod uwagę brak postępów w sprawie takiej decyzji Rady, Komisja rozważa **inicjatywę ustawodawczą** opartą na istniejących dziedzinach przestępczości objętych art. 83 ust. 1 TFUE w celu **harmonizacji definicji przestępstw z nienawiści popełnionych w internecie**. Kompleksowa definicja przestępstw z nienawiści na szczeblu UE była również jednym z kluczowych zaleceń przyjętych przez osoby uczestniczące w [europejskim panelu obywatelskim na temat przeciwdziałania nienawiści w społeczeństwie](#) w 2024 r. Komisja zobowiązuje się do podjęcia dalszych działań w związku z tymi zaleceniami.

Aby pomóc organom ścigania i przedstawicielom wymiaru sprawiedliwości w identyfikowaniu uprzedzeń wobec osób LGBTIQ+ w czynach stanowiących przestępstwa z nienawiści, Komisja będzie nadal współpracować z państwami członkowskimi nad **poprawą rejestrowania przestępstw z nienawiści oraz wzmocnieniem wsparcia dla ofiar** w ramach [Grupy Wysokiego Szczebla ds. Zwalczenia Mowy Nienawiści i Przestępstw z Nienawiści](#) w Komisji. Działania te będą prowadzone we współpracy z agencjami UE i organizacjami międzynarodowymi (np. FRA, Radą Europy i ODIHR ⁽¹⁷⁾). Komisja będzie również nadal wspierać **szkolenia dla organów policji** dotyczące uprzedzeń wobec osób LGBTIQ+ w przestępstwach z nienawiści oraz w zakresie niedyskryminacji ⁽¹⁸⁾.

Ponadto Komisja pozostaje zaangażowana we **wspieranie organizacji społeczeństwa obywatelskiego** i projektów na rzecz zwalczania nienawiści i dyskryminacji wobec osób LGBTIQ+ za pośrednictwem odpowiednich unijnych instrumentów finansowania. Instrumenty te obejmują program „Obywatele, równość, prawa i wartości” (CERV) w obecnych wieloletnich ramach finansowych, który w następnych wieloletnich ramach finansowych ma zostać zastąpiony proponowanym [programem AgoraEU](#), objętym obecnie procesem legislacyjnym.

Komisja w dalszym ciągu będzie promować bezpieczne środowisko do zgłaszania przestępstw przez ofiary będące osobami LGBTIQ+ w ramach następnej **Strategii UE w zakresie praw ofiar**. Komisja wspiera również Parlament i Radę w przyjęciu zmienionej [dyrektywy o prawach ofiar](#), której celem jest wzmocnienie praw wszystkich ofiar przestępstw, w tym przestępstw z nienawiści wobec osób LGBTIQ+.

Aby zapewnić prawidłowe i skuteczne stosowanie unijnego prawa w dziedzinie niedyskryminacji i praw podstawowych, Komisja będzie aktywnie wspierać szkolenia dla wymiaru sprawiedliwości w tym w ramach **strategii szkoleniowej dla pracowników wymiaru sprawiedliwości na lata 2025–2030**. Ponadto Komisja zapewnia finansowanie za pośrednictwem **programu „Sprawiedliwość”**, którego celem jest ułatwienie skutecznego i niedyskryminacyjnego dostępu do wymiaru sprawiedliwości dla wszystkich. Obejmuje to promowanie skutecznych postępowań cywilnych i karnych poprzez przyczynianie się do konsekwentnego i spójnego stosowania prawa Unii oraz propagowanie i wspieranie praw ofiar przestępstw, zgodnie z priorytetami określonymi w [Strategii UE w zakresie praw ofiar](#) na lata 2020-2025.

⁽¹⁷⁾ Biuro Instytucji Demokratycznych i Praw Człowieka OBWE.

⁽¹⁸⁾ Zob. inicjatywy zaproponowane przez sieć [Facing Facts](#).

W **dyrektywie w sprawie zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej** uznaje się, że osoby doświadczające dyskryminacji krzyżowej, w tym osoby LGBTI, są bardziej narażone na przemoc ze względu na płeć, oraz zobowiązuje się państwa członkowskie do zastosowania środków zapobiegawczych i zapewnienia tym ofiarom szczególnego wsparcia. Ponadto przewiduje się, że popełnienie przestępstwa w celu ukarania ofiary za jej orientację seksualną stanowi okoliczność obciążającą.

W ramach wspierania państw członkowskich w prawidłowej transpozycji dyrektywy Komisja zwróci szczególną uwagę na wyzwania, przed którymi stoją ofiary dyskryminacji krzyżowej, w tym ofiary będące osobami LGBTI. Komisja będzie ułatwiać wymianę dobrych praktyk między państwami członkowskimi w tym zakresie za pośrednictwem **unijnej sieci zapobiegania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej**.

W dziedzinie badań naukowych i innowacji Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi ⁽¹⁹⁾, będzie wspierać wdrażanie [kodeksu postępowania w zakresie przeciwdziałania przemocy ze względu na płeć w obszarze badań naukowych i innowacji](#), opracowanego w ramach **programu polityki w zakresie europejskiej przestrzeni badawczej (EPB) na lata 2022–2024** ⁽²⁰⁾, który obejmuje podejście intersekcyjne. Komisja będzie również finansować badania w ramach [programu „Horizont Europa”](#) dotyczące dezinformacji, przemocy ze względu na płeć, przestępstw z nienawiści i nawoływania do nienawiści, z uwzględnieniem szczególnych potrzeb osób znajdujących się w trudnej sytuacji, takich jak osoby LGBTIQ+. Jak podkreśliła przewodnicząca Ursula von der Leyen w orędziu o stanie Unii w 2025 r., „nauka nie ma paszportu, płci, pochodzenia etnicznego ani koloru politycznego” – co stanowi zasadę kluczową dla inicjatywy [Wybierz Europę](#).

Młodzież LGBTIQ+ ⁽²¹⁾ często spotyka się z wieloma formami dyskryminacji, doświadcza uprzedzeń i przestępstw z nienawiści oraz jest szczególnie narażona na niegodziwe traktowanie w celach seksualnych ⁽²²⁾. Aby chronić wszystkie dzieci ⁽²³⁾ przed niegodziwym traktowaniem w celach seksualnych, Komisja będzie wspierać współprawodawców w przyjęciu tych **dwóch wniosków ustawodawczych** ⁽²⁴⁾.

Ponadto w [zaleceniu Komisji w sprawie zintegrowanych systemów ochrony dziecka](#) wzmacnia się zaangażowanie UE na rzecz zerowej tolerancji dla przemocy. Zachęca się w nim państwa członkowskie do zapewnienia, by wszystkim dzieciom, w całej ich różnorodności, przysługiwały takie same prawa dostępu do ochrony i korzystania z niej na całych terytoriach tych państw. Należy zapewnić ochronę, wsparcie i wzmocnienie pozycji wszystkich dzieci poprzez promowanie włączającego, skoordynowanego i systemowego podejścia w ramach krajowych systemów ochrony dzieci oraz reagowanie na szczególne podatności na zagrożenia.

⁽¹⁹⁾ [Konkluzje Rady w sprawie nowej europejskiej przestrzeni badawczej](#) (Dz.U. C 374 z 22.11.2021, s. 1).

⁽²⁰⁾ Komisja Europejska, [Program polityki w zakresie europejskiej przestrzeni badawczej – przegląd działań na lata 2022–2024](#), Urząd Publikacji, 2021.

⁽²¹⁾ Nie istnieje jednolita unijna definicja młodzieży, ale zasadniczo do celów gromadzenia danych za osoby młode uznaje się osoby w wieku 15–29 lat, [Przegląd – Dzieci i młodzież – Eurostat](#).

⁽²²⁾ Zob. Smith, John i Anna Brown. „Child sexual abuse/exploitation and LGBTQI+ children: Context, links, vulnerabilities, gaps, challenges and priorities” [„Niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych i wykorzystywanie seksualne dzieci LGBTQI+: kontekst, powiązania, podatności, luki, wyzwania i priorytety”], *Child Abuse & Neglect*, 2024, doi.org/10.1016/j.chipro.2024.100001.

⁽²³⁾ Zgodnie z [Konwencją ONZ o prawach dziecka](#) dziecko to każda istota ludzka w wieku poniżej 18 lat.

⁽²⁴⁾ [COM \(2022\) 209 final](#) i [COM \(2024\) 60 final](#).

Prawo do pokojowych zgromadzeń jest zapisane w Karcie praw podstawowych, a Komisja – w ramach swoich kompetencji – pozostaje zobowiązana do jego obrony i utrzymania przez cały czas. Chociaż marsze równości i inne wydarzenia społecznościowe stanowią dla osób LGBTIQ+ w całej Europie doniosłe formy zwiększania widoczności i wyrażania tożsamości, w niektórych państwach członkowskich UE próby ograniczenia korzystania z tego prawa budzą poważne obawy. Brutalne napaści i nękanie uczestników nadal stanowią poważny problem w kilku państwach członkowskich ⁽²⁵⁾ oraz narażają na szwank zarówno ich bezpieczeństwo, jak i ich zdolność do swobodnego wyrażania opinii w przestrzeni publicznej.

W ramach komunikatu w sprawie [ProtectEU: europejska strategia bezpieczeństwa wewnętrznego](#), która pomaga państwom członkowskim gwarantować bezpieczeństwo publiczne, wzmocniony zostanie program doradców UE ds. zapewniania bezpieczeństwa. Na wniosek państw członkowskich i dzięki finansowaniu z Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego w ramach programu przeprowadzane będą oceny podatności na zagrożenia wydarzeń wysokiego ryzyka, w tym marszów równości. Komisja zajmie się również ekstremizmem wobec osób LGBTIQ+ w przyszłym **programie UE na rzecz zapobiegania terroryzmowi i brutalnemu ekstremizmowi oraz zwalczania tych zjawisk**.

Grupy znajdujące się w trudnej sytuacji lub osoby doświadczające dyskryminacji lub wykluczenia społecznego są w nieproporcjonalnym stopniu dotknięte kryzysami. W związku z tym w [strategii na rzecz unii gotowości](#) wyraźnie wskazuje się nierówność jako czynnik wpływający negatywnie na gotowość i zakłada się wspieranie kultury gotowości sprzyjającej włączeniu społecznemu, tak aby nikt nie został pominięty. Uwzględnianie problematyki równości ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia aktywnego udziału wszystkich obywateli i społeczności UE w działaniach na rzecz gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej i reagowania w sytuacji kryzysu.

Szacuje się, że podczas II wojny światowej oraz prześladowań ze strony nazistów i ich kolaborantów 50 000 mężczyzn homoseksualnych i biseksualnych skazano na „surowe kary więzienia w brutalnych warunkach”, z czego około 10–15 000 trafiło do obozów koncentracyjnych ⁽²⁶⁾. Wielu z nich straciło życie, a doświadczenia osób ocalałych przez wiele lat nie doczekały się uznania. Komisja uznaje, że korzenie prześladowań osób LGBTIQ+ sięgają głęboko w historii Europy, i traktuje **pamięć o przeszłości** jako integralną część promowania równości i zapobiegania przyszłym zbrodniom. W związku z tym udostępni finansowanie projektów za pośrednictwem odpowiednich unijnych instrumentów finansowania, takich jak program CERV. Komisja będzie również wspierać wydarzenia wysokiego szczebla upamiętniające prześladowania osób LGBTIQ+ i uczestniczyć w nich.

⁽²⁵⁾ Według [rocznego przeglądu ILGA-Europe z 2025 r.](#) nasilają się ataki na marsze równości osób LGBTI.

⁽²⁶⁾ [Fundusz Pamięci o Ofiarach Holokaustu – Homoseksualiści](#).

1.3. Zwalczanie nienawiści i dyskryminacji w internecie

Świat online stwarza istotne możliwości dla osób LGBTIQ+. Media społecznościowe i platformy cyfrowe są kluczowymi przestrzeniami do autoekspresji, budowania tożsamości i tworzenia poczucia wspólnoty. Są także narzędziem wzmacniania głosów osób LGBTIQ+, **budowania sieci wsparcia i mobilizacji na rzecz równych praw**, zwłaszcza wśród młodych ludzi oraz osób żyjących w mniej akceptujących środowiskach.

Jednocześnie **nawoływanie do nienawiści w internecie** i nękanie w sieci tworzą wrogie środowisko cyfrowe dla osób LGBTIQ+, ponieważ wpływają na ich bezpieczeństwo, dobrostan i wolność wypowiedzi oraz przyczyniają się do tworzenia atmosfery strachu i wykluczenia. Trzecie badanie FRA dotyczące osób LGBTIQ potwierdza te wnioski: 63 % osób LGBTIQ stwierdziło, że często lub zawsze natrafiało w internecie na treści nawołujące do przemocy wobec nich. Ponadto osoby LGBTIQ+ i kobiety są coraz częściej celem narracji antygenderowych w internecie, często w ramach **zagranicznych manipulacji informacjami i ingerencji w informacje oraz kampanii dezinformacyjnych**. Podmioty zagraniczne dysponują coraz większym finansowaniem i wykorzystują zagraniczne manipulacje informacjami i ingerencje w informacje, aby manipulować opinią publiczną, podsycać polaryzację i ingerować w procesy demokratyczne w UE i na całym świecie. Takie działania stanowią bezpośrednie wyzwanie dla podstawowych wartości UE, jakimi są równość, poszanowanie godności ludzkiej i niedyskryminacja.

Dyrektywa w sprawie zwalczania przemocy wobec kobiet i przemocy domowej po raz pierwszy kryminalizuje cyfrowe nawoływanie do przemocy lub nienawiści ze względu na płeć. Po wdrożeniu do prawa krajowego państw członkowskich ⁽²⁷⁾ dyrektywa ta zapewni wspólną ochronę w UE przed nawoływaniem do nienawiści w internecie ze względu na płeć. Ponadto dyrektywa kryminalizuje najpowszechniejsze formy przemocy ze względu na płeć w internecie, a mianowicie udostępnianie bez zgody treści intymnych lub zmanipulowanych, cyberstalking i cybernękanie.

W [akcie o usługach cyfrowych](#) określono obowiązki dostawców usług hostingu w zakresie przeciwdziałania nielegalnym treściom w internecie, w tym podżeganiu do nienawiści lub dyskryminacji, również wobec osób LGBTIQ+. Dostawcy bardzo dużych platform internetowych i wyszukiwarek internetowych są również zobowiązani do oceny i ograniczania ryzyka systemowego wynikającego z oferowanych usług, w tym wpływu między innymi na prawo do godności ludzkiej i niedyskryminacji, negatywnych skutków związanych z przemocą ze względu na płeć oraz poważnych negatywnych konsekwencji dla dobrostanu fizycznego i psychicznego danej osoby. Komisja, wraz z właściwymi organami krajowymi, będzie kontynuować egzekwowanie tego rozporządzenia.

W styczniu 2025 r. zmieniony [Kodeks postępowania w zakresie zwalczania nielegalnego nawoływania do nienawiści w internecie+](#) („kodeks postępowania+”) został pozytywnie oceniony przez Komisję i Europejską Radę ds. Usług Cyfrowych oraz włączony do ram aktu

⁽²⁷⁾ Dyrektywa nie ma zastosowania do Danii zgodnie ze stanowiskiem Danii określonym w Protokole nr 22 załączonym do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

o usługach cyfrowych, co stanowi odpowiedź również na zalecenia [europejskiego panelu obywatelskiego na temat przeciwdziałania nienawiści w społeczeństwie](#).

Platformy, które podpisują kodeks postępowania+, zobowiązują się do angażowania się we współpracę branżową i w fora z udziałem wielu zainteresowanych stron w celu skuteczniejszego zapobiegania nielegalnemu nawoływaniu do nienawiści, również wobec osób LGBTIQ+. Komisja będzie monitorować wdrażanie kodeksu postępowania+, ułatwiać jego regularny przegląd i dostosowywanie oraz zapewniać wsparcie platformom, w tym za pośrednictwem **internetowego centrum wiedzy**, w którym gromadzone są odpowiednie zasoby na temat nielegalnego nawoływania do nienawiści w internecie.

Komisja ściśle monitoruje również wdrażanie przez państwa członkowskie zmienionej [dyrektywy o audiowizualnych usługach medialnych](#). Dyrektywa wzmacnia ochronę przed treściami nawołującymi do nienawiści lub przemocy oraz zakazuje dyskryminujących handlowych przekazów audiowizualnych, w tym ze względu na płeć lub orientację seksualną.

Cyberszykanowanie i inne formy przemocy z wykorzystaniem technologii stanowią poważny i narastający problem i w nieproporcjonalnym stopniu dotyczą młode osoby LGBTIQ+ ⁽²⁸⁾. Zapowiadany przez Komisję **plan działania przeciwko cyberszykanowaniu** będzie miał na celu zapobieganie nadużyciom w internecie, także wtedy, gdy są one wymierzone w młode osoby LGBTIQ+. Komisja przeprowadzi również **ogólnounijne dochodzenie w sprawie wpływu mediów społecznościowych na dobrostan**, ze szczególnym uwzględnieniem osób młodych, w tym ze społeczności LGBTIQ+.

1.4. Zapewnianie ochrony osobom LGBTIQ+ ubiegającym się o ochronę międzynarodową i będącym migrantami

Osoby LGBTIQ+ ubiegające się o azyl są narażone na intersekcjonalne czynniki ryzyka i na dodatkowe ryzyko podczas podróży lub po przyjeździe do UE oraz mogą mieć inne potrzeby niż pozostałe osoby ubiegające się o azyl. Według trzeciego badania FRA dotyczącego osób LGBTIQ 54 % osób LGBTIQ, które identyfikowały się jako **osoby ubiegające się o azyl lub uchodźcy**, doświadczyło dyskryminacji w roku poprzedzającym badanie (znacznie więcej niż średnia 37 % wśród wszystkich respondentów LGBTIQ). Są one również szczególnie narażone na molestowanie i przemoc oraz mogą zostać pozbawione pomocy prawnej lub świadczeń zdrowotnych o charakterze szczególnym, takich jak leczenie hormonalne ⁽²⁹⁾.

[Pakt o migracji i azylu](#) wzmocnił zabezpieczenia i gwarancje dla osób ubiegających się o ochronę międzynarodową wymagających szczególnego traktowania, w tym osób LGBTIQ+. Według [badania FRA dotyczącego sytuacji osób ciemnoskórych w UE](#) wśród osób pochodzenia afrykańskiego ci, którzy identyfikują się jako mniejszość – w tym ze względu na orientację seksualną, tożsamość płciową/ekspresję płciową lub cechy płciowe – doświadczają

⁽²⁸⁾ Zob. [badanie](#) przeprowadzone przez Międzynarodową Organizację Młodzieżową i Studencką Lesbijek, Gejów, Osób Biseksualnych, Transpłciowych, Queer i Interseksualnych (IGLYO).

⁽²⁹⁾ Zob. UNCHR, [Ochrona osób LGBTIQ+ w sytuacjach przymusowego przesiedlania: podsumowanie postępów UNHCR od czasu okrągłego stołu z 2021 r.](#), czerwiec 2023 r.

większej dyskryminacji. Dodatkowe źródła dyskryminacji, takie jak bariery związane z niepełnosprawnością, mogą jeszcze bardziej zwiększać podatność tych osób na zagrożenia.

Komisja będzie nadal budować synergie z [planem działania na rzecz integracji i włączenia społecznego na lata 2021–2027](#), w którym uznaje się liczne wyzwania intersekcyjne, przed którymi stoją migranci będący osobami LGBTIQ. Ponadto zgodnie z **unijnymi ramami strategicznymi na rzecz równouprawnienia, włączenia społecznego i udziału Romów** oraz z przyszłą **strategią przeciwko rasizmowi na lata 2026–2030** Komisja będzie nadal stawiać czoła wyzwaniom, z którymi mierzą się osoby LGBTIQ+ doświadczające rasizmu.

Komisja współpracuje z **Agencją Unii Europejskiej ds. Azylu (EUAA)**, **Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej (Frontex)** oraz państwami członkowskimi w celu opracowania narzędzi ułatwiających wczesną identyfikację osób ubiegających się o ochronę międzynarodową wymagających szczególnego traktowania i udzielanie im wsparcia ⁽³⁰⁾. Za pośrednictwem **Funduszu Azylu i Migracji (FAMI)** oraz **Instrumentu Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej (ISWMR)** lub każdego kolejnego instrumentu Komisja zamierza kontynuować finansowanie inicjatyw służących zapewnieniu gwarancji osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową i osobom ubiegającym się o ochronę międzynarodową wymagającym szczególnego traktowania, w tym wystarczającego wsparcia dla osób LGBTIQ+ ubiegających się o ochronę międzynarodową.

Główne działania Komisji Europejskiej:

- ✓ Zwalczenie praktyk konwersyjnych w oparciu o wyniki specjalnego badania i z uwzględnieniem powiązanej europejskiej inicjatywy obywatelskiej w tej sprawie.
- ✓ Zbadanie możliwości prawnych w celu wzmocnienia ram prawa karnego służących zwalczaniu nawoływania do nienawiści i przestępstw z nienawiści w ramach obowiązujących postanowień Traktatu.
- ✓ Monitorowanie wdrażania Kodeksu postępowania w zakresie zwalczania nielegalnego nawoływania do nienawiści w internecie+ oraz utworzenie internetowego centrum wiedzy gromadzącego odpowiednie zasoby dotyczące nielegalnego nawoływania do nienawiści w internecie.
- ✓ Przyjęcie do 2026 r. planu działania przeciwko cyberszykanowaniu.

2. WZMACNIANIE POZYCJI

W ostatnich dziesięcioleciach postępy legislacyjne i polityczne przyczyniły się do tworzenia bardziej włączających społeczeństw, w tym dla osób LGBTIQ+. Z trzeciego badania FRA dotyczącego osób LGBTIQ wynika, że **osoby LGBTIQ+ są bardziej otwarte**, jeśli chodzi o swoją orientację seksualną, tożsamość płciową lub cechy płciowe w swoim środowisku społecznym (52 %, wzrost o 6 punktów procentowych w porównaniu z 2019 r.), przy czym tendencja ta jest bardziej widoczna w przypadku osób transpłciowych i interseksualnych.

Zapewnienie osobom LGBTIQ+ dostępu do zatrudnienia, opieki zdrowotnej, edukacji i innych usług publicznych, również na obszarach wiejskich i oddalonych, uwalnia ich potencjał oraz pozwala wносить pełny wkład w społeczność i w gospodarkę. Sprzyjanie włączeniu

⁽³⁰⁾ [Produkty EUAA \(europa.eu\)](#).

społecznemu wzmacnia spójność społeczną oraz zwiększa innowacyjność, wydajność i globalną konkurencyjność UE. Strategia ta potwierdza zobowiązanie Komisji do wzmocnienia pozycji **osób LGBTIQ+**, aby mogły one cieszyć się wolnością i równością we wszystkich sferach życia oraz podczas przemieszczania się między państwami członkowskimi.

2.1 Stworzenie podstaw do wzmocnienia pozycji osób LGBTIQ+

Promowanie **włączenia społecznego od najmłodszych lat** ma kluczowe znaczenie dla dobrostanu i rozwoju osób LGBTIQ+. Włączające i wspierające środowisko pomaga młodym ludziom budować zaufanie, odporność i pozytywne poczucie tożsamości, a jednocześnie kształtuje empatię i szacunek dla wszystkich. Gdy dzieci dorastają w środowiskach, w których docenia się różnorodność, z większym prawdopodobieństwem odnoszą sukcesy w nauce, rozwijają się społecznie i emocjonalnie, a w dorosłości podtrzymują te inkluzywne wartości i przekazują je kolejnym pokoleniom.

Jak już jednak wskazano w [strategii na rzecz równości osób LGBTIQ na lata 2020–2025](#), dzieci z tęczywych rodzin i młodzież LGBTIQ+ często od najmłodszych lat spotykają się ze stygmatyzacją i dyskryminacją. Ponadto z trzeciego badania FRA dotyczącego osób LGBTIQ wynika, że dwie trzecie osób LGBTIQ (67 %) zgłosiło, iż w czasie nauki w szkole doznały nękania, wyśmiewania, dokuczania, zniewag lub gróźb. Takie incydenty mogą mieć długotrwałe skutki.

Komisja będzie nadal ułatwiać wymianę najlepszych praktyk w zakresie bezpiecznej i włączającej edukacji dla wszystkich między państwami członkowskimi i ekspertami w ramach **grup roboczych ds. ram strategicznych europejskiego obszaru edukacji**. Działanie to odzwierciedla silny nacisk, jaki zainteresowane strony położyły na edukację podczas konsultacji dotyczących strategii.

Wysiłki te dodatkowo wzmacniają [strategia UE na rzecz praw dziecka](#) oraz unijna sieć praw dziecka. W zaleceniu z 2024 r. w sprawie rozwoju i wzmocnienia zintegrowanych systemów ochrony dziecka w najlepszym interesie dziecka zachęca się do stosowania wielodyscyplinarnego podejścia do ochrony dzieci. Wspiera ono państwa członkowskie w rozwijaniu i wzmacnianiu ich systemów ochrony dziecka zgodnie z potrzebami dzieci i w ich najlepszym interesie. Ponadto **unijna platforma uczestnictwa dzieci** zapewnia dzieciom w UE włączającą przestrzeń do dyskusji z decydentami politycznymi na tematy, które mają dla dzieci znaczenie.

Komisja będzie również czerpać z inicjatywy [nowego europejskiego Bauhausu](#), która łączy zrównoważony rozwój, włączenie społeczne i estetykę, aby promować bezpieczne i przyjazne przestrzenie dla wszystkich. Przez wspieranie projektowania sprzyjającego włączeniu społecznemu w przestrzeni publicznej, szkołach i społecznościach nowy europejski Bauhaus może przyczynić się do zmniejszenia stygmatyzacji, zwiększenia widoczności oraz tworzenia włączających środowisk dla osób LGBTIQ+, w których mogą one czuć się bezpieczne i doceniane.

Komisja będzie nadal współpracować z organizacjami młodzieżowymi dążącymi do propagowania praw młodych osób LGBTIQ+ za pośrednictwem [unijnej grupy](#)

[zainteresowanych stron ds. młodzieży](#). Zapewnienie młodym ludziom inkluzywnych możliwości rozwoju zawodowego i osobistego pozostaje priorytetem. Komisja będzie nadal usuwać bariery związane z dyskryminacją w obszarze kształcenia i szkolenia, młodzieży i sportu z wykorzystaniem odpowiednich unijnych instrumentów wydatkowania, takich jak **programy Erasmus+ i Europejski Korpus Solidarności** ⁽³¹⁾.

W odniesieniu do opieki zdrowotnej 14 % osób LGBTIQ zgłasza dyskryminację ze strony pracowników służby zdrowia, jak wynika z trzeciego badania FRA dotyczącego osób LGBTIQ. Może to prowadzić do nierówności w zakresie profilaktyki, diagnozy i leczenia, ponieważ wiele osób unika korzystania z opieki medycznej z obawy przed wrogą reakcją. Aby przeciwdziałać tym nierównościom w zakresie zdrowia, Komisja będzie nadal podnosić świadomość, przekazywać informacje oraz ułatwiać wymianę wiedzy, w tym za pośrednictwem [platformy polityki zdrowotnej UE](#) i [portalu najlepszych praktyk w dziedzinie zdrowia publicznego](#), oraz poprzez wspieranie projektów badawczych dotyczących lepszego dostępu do usług zdrowotnych i opiekuńczych za pośrednictwem programu „Horyzont Europa”. Aby poszerzyć wiedzę pracowników służby zdrowia na temat kwestii LGBTIQ+, Komisja udostępniła państwom członkowskim materiały szkoleniowe z [projektu HEALTH4LGBTI](#).

Jeśli chodzi o profilaktykę, Komisja będzie nadal koncentrować się na osobach znajdujących się w trudnej sytuacji wynikającej z nakładających się czynników i na nierównościach w zakresie zdrowia. Jeżeli chodzi o zwalczanie chorób nowotworowych, potrzeby osób znajdujących się w trudnej sytuacji, w tym osób LGBTIQ+, będą nadal zaspokajane w drodze realizacji [europejskiego planu walki z rakiem](#), a [europejski rejestr nierówności w przeciwdziałaniu nowotworom](#) będzie określał tendencje i różnice w profilaktyce nowotworów i opiece onkologicznej. Na przykład wskaźniki zachorowalności na raka związane z wirusem brodawczaka ludzkiego (HPV) i wirusowym zapaleniem wątroby typu B (HBV) są szczególnie wysokie wśród osób LGBTIQ+ ⁽³²⁾. Komisja będzie wspierać wzmocnianie i realizację **opartych na dowodach kampanii uświadamiających na temat znaczenia szczepień przeciwko HPV i HBV jako skutecznych narzędzi profilaktyki nowotworów**. Kampanie te będą miały charakter inkluzywny wobec osób LGBTIQ+ i w stosownych przypadkach będą uwzględniać aspekt płci.

Komisja będzie ponadto nadal wspierać globalne strategie Światowej Organizacji Zdrowia (WHO) w dziedzinie zdrowia dotyczące HIV i powiązanych współzakażeń, wirusowego zapalenia wątroby i zakażeń przenoszonych drogą płciową. Będzie również współpracować z Forum Społeczeństwa Obywatelskiego HERA, ustanowionym przy Urzędzie ds. Gotowości i Reagowania na Stany Zagrożenia Zdrowia (HERA), aby w ramach [Strategii UE na rzecz medycznych środków przeciwdziałania](#) zidentyfikować bariery systemowe w dostępie do

⁽³¹⁾ [Decyzja wykonawcza Komisji \(UE\) 2021/1877 z dnia 22 października 2021 r. w sprawie ram środków na rzecz włączenia w odniesieniu do programów Erasmus+ oraz „Europejski Korpus Solidarności” na lata 2021–2027](#) (Dz.U. L 378 z 26.10.2021, s. 15).

⁽³²⁾ Zob. Moradi, Ghobad, i in. „The prevalence of hepatitis C and hepatitis B in lesbian, gay, bisexual and transgender populations: a systematic review and meta-analysis” [„Powszechność wirusowego zapalenia wątroby typu C i wirusowego zapalenia wątroby typu B w populacjach lesbijek, gejów, osób biseksualnych i transpłciowych: przegląd systematyczny i metaanaliza”]. European Journal of Medical Research, t. 27, 2022, <https://doi.org/10.1186/s40001-022-00677-0> oraz Sherry, Alexander D., i in. „Overall Survival and Quality-of-Life Superiority in Modern Phase 3 Oncology Trials: A Meta-Epidemiological Analysis” [„Wyższość pod względem przeżycia całkowitego i jakości życia we współczesnych badaniach klinicznych fazy 3 w onkologii: metaanaliza epidemiologiczna”], JAMA Oncology, t. 11, nr 7, 2025, s. 718–724, <https://doi.org/10.1001/jamaoncol.2025.1002>.

szczepionek, środków terapeutycznych i diagnostycznych dla osób znajdujących się w trudnej sytuacji, w tym osób LGBTIQ+.

Kolejnym kluczowym obszarem, w którym osoby LGBTIQ+ są narażone na zwiększone ryzyko, jest **zdrowie psychiczne**. W szczególności osoby LGBTIQ+ z niepełnosprawnościami są bardziej narażone na przemoc, nękanie i wynikające z nich problemy ze zdrowiem psychicznym: według trzeciego badania FRA dotyczącego osób LGBTIQ 66 % osób LGBTIQ z niepełnosprawnościami zadeklarowało, że w roku poprzedzającym badanie rozważało samobójstwo.

Komisja będzie nadal koncentrować się na wszystkich osobach znajdujących się w trudnej sytuacji w ramach [komunikatu w sprawie kompleksowego podejścia do zdrowia psychicznego](#), w tym unijnego pakietu wsparcia w zakresie stygmatyzacji i dyskryminacji ⁽³³⁾. Stworzy również synergie ze [strategią na rzecz praw osób z niepełnosprawnościami na lata 2021–2030](#) i będzie promować wymianę najlepszych praktyk w tym zakresie za pośrednictwem platformy ds. niepełnosprawności.

Komisja będzie nadal promować różnorodność i włączenie społeczne za pośrednictwem [programu „Kreatywna Europa”](#) (który ma zostać zastąpiony proponowanym programem AgoraEU na lata 2028–2034, obecnie w trakcie procesu legislacyjnego).

Komisja będzie nadal wyróżniać inicjatywy ukazujące rolę sportu w promowaniu równości i różnorodności za pośrednictwem [nagród UE w dziedzinie sportu #BeActive](#) oraz będzie zwiększać świadomość podczas [Europejskiego Tygodnia Sportu](#) i w ramach dorocznego Forum Sportu UE. Będzie również promować wymianę dobrych praktyk między państwami członkowskimi w zakresie sposobów zapewniania równego dostępu do sportu.

Za pośrednictwem **grupy działającej w oparciu o otwartą metodę koordynacji „Walka z nawoływaniem do nienawiści w sporcie”**, utworzonej w ramach [planu prac UE w dziedzinie sportu na lata 2024–2027](#), Komisja zapewni państwom członkowskim i zainteresowanym stronom forum wymiany praktyk i opracowania zaleceń dotyczących sposobów zapewnienia, aby sport był bezpieczną i włączającą przestrzenią dla wszystkich, oraz zwalczania nawoływania do nienawiści w sporcie, w tym wymierzonej w osoby LGBTIQ+.

W dziedzinie transportu Komisja będzie nadal zwiększać różnorodność, równość i włączenie społeczne za pośrednictwem sieci [ambasadorów ds. różnorodności w transporcie \(#DiversityInTransport\)](#) oraz zadba o to, aby strategie polityczne sprzyjały włączeniu społecznemu.

Sztuczna inteligencja (AI) szybko zmienia krajobraz technologiczny oraz wykazuje ogromny potencjał w zakresie poprawy jakości życia i zrewolucjonizowania przemysłu. Potencjał ten wiąże się jednak również z wyzwaniem, zwłaszcza z ryzykiem wzmocnienia istniejących uprzedzeń ⁽³⁴⁾. Aby temu zaradzić, w [akcie w sprawie AI](#) zakazuje się stosowania systemów

⁽³³⁾ [Zdrowie psychiczne \(europa.eu\)](#).

⁽³⁴⁾ Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA), [Stronniczość w algorytmach – sztuczna inteligencja a dyskryminacja](#), Urząd Publikacji Unii Europejskiej, 2022.

sztucznej inteligencji, które kategoryzują osoby fizyczne na podstawie ich danych biometrycznych w celu wnioskowania o ich orientacji seksualnej, a także systemów, które szkodzą użytkownikom poprzez manipulowanie nimi, wprowadzanie ich w błąd lub wykorzystywanie ich podatności.

Ponadto dostawcy systemów AI wysokiego ryzyka muszą uwzględnić ryzyka dla praw podstawowych, w tym niedyskryminację, przed wdrożeniem swoich systemów lub rozpoczęciem ich wykorzystywania. Przy wdrażaniu tych zasad Komisja skoncentruje się na dyskryminacji ze względu na różne przesłanki, w tym orientację seksualną, tożsamość płciową/ekspresję płciową lub cechy płciowe. Aby wspierać świadome kształtowanie polityki, Komisja zapewni również państwom członkowskim i innym zainteresowanym stronom **platformę dyskusyjną na temat danych dotyczących równouprawnienia i AI**.

Komisja planuje również przedstawić **plan działania na rzecz przyszłości edukacji cyfrowej i umiejętności cyfrowych do 2030 r.** w ramach [unii umiejętności](#). Plan działania ma określić ramy kompetencji w zakresie AI w szkolnictwie podstawowym i średnim, zintensyfikować działania na rzecz zwalczania dezinformacji i informacji wprowadzających w błąd poprzez edukację w zakresie umiejętności cyfrowych, zaspokojenie potrzeby bezpieczeństwa w internecie i dobrostanu cyfrowego oraz kwestionowanie stereotypów od najmłodszych lat.

Z trzeciego badania FRA dotyczącego osób LGBTIQ wynika, że lesbijki (42 %) i kobiety transpłciowe (64 %) zgłaszały najwyższe wskaźniki dyskryminacji pod względem, odpowiednio, orientacji seksualnej i tożsamości płciowej. Kobiety LBTIQ+ mogą doświadczać dyskryminacji zarówno jako kobiety, jak i jako osoby LBTIQ+. Nowa strategia na rzecz osób LGBTIQ+ uwzględni tę intersekcyjną perspektywę. Działania i środki zaproponowane w przyszłej **strategii na rzecz równouprawnienia płci na lata 2026–2030** będą miały zastosowanie do kobiet i dziewcząt w całej ich różnorodności.

2.2 Wzmocnienie pozycji osób LGBTIQ+ poprzez zatrudnienie i włączenie społeczne

Różnorodność i włączenie społeczne napędzają innowacje i **wzmacniają konkurencyjność Europy**. Miejsca pracy sprzyjające włączeniu społecznemu, które wspierają osoby LGBTIQ+, zyskują dzięki szerszym perspektywom, kreatywności i skuteczniejszemu rozwiązywaniu problemów. Trzecie badanie FRA dotyczące osób LGBTIQ wskazuje na spadek ogólnego poziomu dyskryminacji w zatrudnieniu (18 %, spadek o 3 punkty procentowe w porównaniu z 2019 r.), w tym na etapie poszukiwania pracy (9 %, spadek o 1 punkt procentowy). Ponadto dowody wskazują, że osoby poszukujące pracy cenią polityki w zakresie różnorodności i włączenia społecznego podczas poszukiwania zatrudnienia, co podkreśla znaczenie takich polityk dla przyciągania i zatrzymywania talentów ⁽³⁵⁾.

W [dyrektywie w sprawie równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy](#) zapisano w prawie UE prawo do pracy wolnej od dyskryminacji i nękania między innymi ze względu na orientację seksualną. Komisja będzie nadal zapewniać rygorystyczne stosowanie tej dyrektywy i opublikuje sprawozdanie z jej stosowania w 2026 r. Na podstawie [badania](#)

⁽³⁵⁾ Zob. [Uzasadnienie biznesowe różnorodności i włączenia społecznego w miejscu pracy](#), Urząd Publikacji Unii Europejskiej, 2025.

[dotyczącego sankcji za dyskryminację](#) Komisja rozważa podjęcie dalszych kroków, które pomogą państwom członkowskim w zapewnieniu, aby sankcje przyjęte na mocy prawa krajowego na podstawie dyrektywy w sprawie równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy były skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Doprecyzowanie zawarte w [dyrektywie w sprawie przejrzystości wynagrodzeń](#), że pojęcie dyskryminacji obejmuje dyskryminację intersekcyjną, wzmocni prawo do równego wynagrodzenia w sytuacjach, gdy dyskryminacja ze względu na płeć jest potęgowana na przykład dyskryminacją ze względu na orientację seksualną.

[Europejska sieć ekspertów prawnych w dziedzinie równości płci i niedyskryminacji](#) zamierza również opublikować **sprawozdanie akademickie na temat orzecznictwa TSUE dotyczącego praw osób LGBTIQ**. W sprawozdaniu przeanalizowane zostaną zmiany w tym obszarze w ciągu ostatnich trzech dekad.

Komisja będzie również nadal wspierać prezydencje Rady i państwa członkowskie wszelkimi możliwymi środkami w dążeniu do osiągnięcia wymaganego jednomyślnego porozumienia w sprawie [wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie równego traktowania](#). Wniosek stanowi element realizacji priorytetu Komisji, jakim jest budowanie Unii równości, i ma na celu wypełnienie znacznej luki w unijnym prawie o niedyskryminacji. Rozszerzyłby ochronę przed dyskryminacją między innymi ze względu na orientację seksualną poza obszar zatrudnienia na obszary takie jak ochrona socjalna, edukacja i mieszkalnictwo.

W celu zapewnienia, aby **organy ds. równości** mogły skutecznie przyczyniać się do egzekwowania unijnych dyrektyw w sprawie równości, Komisja zapewni prawidłową i pełną transpozycję dyrektyw [2024/1500](#) i [2024/1499](#). Celem dyrektyw jest zagwarantowanie niezależności, uprawnień i zasobów organów ds. równości, a zarazem zobowiązanie państw członkowskich do zapewnienia, aby organy ds. równości mogły pomagać ofiarom, oraz rozszerzenie mandatu organów ds. równości na dyskryminację ze względu na orientację seksualną w zatrudnieniu. Wzmacniają one również ochronę ofiar dyskryminacji ze względu na tranżycję płciową⁽³⁶⁾, w przypadku gdy taka dyskryminacja jest uznawana w prawie UE. W 2026 r. Komisja przyjmie akt wykonawczy ustanawiający wskaźniki dotyczące funkcjonowania organów ds. równości, w tym w zakresie zwalczania dyskryminacji.

Komisja jako „**strażniczka Traktatów**” będzie monitorować przestrzeganie prawa UE przez państwa członkowskie, wykorzysta wszystkie dostępne jej instrumenty do ochrony wartości UE i w razie potrzeby nie zawaha się podjąć działań, tak jak to miało miejsce w przeszłości. Na przykład w lipcu 2022 r. Komisja skierowała do TSUE sprawę przeciwko Węgrom w związku z przepisami krajowymi, które dyskryminują osoby ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową⁽³⁷⁾. Komisja uznała, że przepisy te naruszają szereg przepisów UE, w tym przepisy dotyczące jednolitego rynku, prawa podstawowe osób fizycznych, w szczególności osób LGBTIQ, oraz wspólne wartości, które leżą u podstaw UE (art. 2 TUE).

⁽³⁶⁾ Zgodnie z definicją [Europejskiego Instytutu ds. Równości Kobiet i Mężczyzn](#): termin „tranżycja płciowa” odnosi się do zestawu środków medycznych, które mogą, ale nie muszą, obejmować zabiegi psychologiczne, endokrynologiczne i chirurgiczne ukierunkowane na dostosowanie cech fizycznych osoby do jej tożsamości płciowej. Termin ten został użyty w wyrokach w sprawie C-423/04 Richards, 27.4.2006, EU:C:2006, oraz w sprawie C-117/01 K.B./National Health Service Pensions Agency i Secretary of State for Health, 7.1.2004, EU:C:2004:7.

⁽³⁷⁾ C-769/22 Komisja/Węgry, Valeurs de l'Union.

Na poparcie stanowiska Komisji do postępowania przystąpiło szesnaście państw członkowskich i Parlament Europejski. Rzecznik generalny wydał [opinię](#) w dniu 5 czerwca 2025 r. W chwili przyjęcia omawianej strategii wyrok TSUE jest w toku.

W obszarze **zarządzania różnorodnością** Komisja potwierdza swoje niezachwiane zaangażowanie na rzecz promowania różnorodności i włączenia społecznego w miejscu pracy, zwłaszcza w czasie, gdy postępy w tej dziedzinie napotykają narastający opór. [Dowody z OECD](#) pokazują, że przedsiębiorstwa, które aktywnie promują różnorodność i włączenie społeczne, częściej przyciągają i zatrzymują talenty, sprzyjają innowacyjności oraz osiągają lepsze wyniki finansowe.

Komisja będzie nadal wzmacniać wysiłki ukierunkowane na osoby LGBTIQ+ w ramach [unijnej platformy Kart różnorodności](#). Platforma będzie ściśle współpracować z grupą ekspertów ds. równości osób LGBTIQ+, aby ułatwić dialog i udzielać wskazówek, na przykład dotyczących **praktyk zatrudniania sprzyjających włączeniu społecznemu**. Uwzględnione zostaną dobre praktyki, które pojawiły się w kontekście inicjatyw na rzecz zatrudnienia sprzyjającego włączeniu społecznemu, takich jak [pakiet dotyczący zatrudnienia osób z niepełnosprawnościami](#), w tym z myślą o promowaniu podejść intersekcyjnych. Komisja z zadowoleniem przyjmuje [zobowiązanie](#) do promowania miejsc pracy bardziej sprzyjających włączeniu społecznemu, przedłożone Komisji w dniu 29 kwietnia 2025 r. na podstawie kart różnorodności ⁽³⁸⁾.

Komisja da dobry przykład i zintensyfikuje działania na rzecz różnorodności wewnętrznej i włączenia społecznego. W tym celu **Biuro ds. Różnorodności i Włączenia** będzie prowadzić regularny dialog z odpowiednimi stowarzyszeniami pracowników oraz łączyć pracowników będących osobami LGBTIQ+ ze służbami zapewniającymi doradztwo i pomoc prawną. Będzie także promować środki upraszczające procesy administracyjne dla pracowników będących osobami LGBTIQ+ oraz dążyć do harmonizacji uznawania tęczy rodzin we wszystkich instytucjach. Główny zaufany doradca będzie zwalczać molestowanie. Ponadto Komisja będzie nadal gromadzić dane dotyczące równouprawnienia w ramach regularnych badań wśród pracowników w celu monitorowania postępów.

Dyskryminacja i brak akceptacji społecznej przyczyniają się do wysokiego poziomu ubóstwa i bezdomności wśród osób LGBTIQ+. Zgodnie z trzecim badaniem FRA dotyczącym osób LGBTIQ 38 % respondentów deklarowało, że „z wielką trudnością” wiąże koniec z końcem (w porównaniu z 22 % ogółu społeczeństwa na podstawie [europejskiego badania jakości życia z 2023 r.](#)), a 13 % musiało tymczasowo zatrzymać się u przyjaciół i krewnych. Aby lepiej zrozumieć te wyzwania, Komisja do początku 2027 r. opublikuje **badanie dotyczące nierówności i dyskryminacji w dziedzinie mieszkalnictwa** z zastosowaniem podejścia intersekcyjnego. Wyniki badania przyczynią się do realizacji **europejskiego planu na rzecz przystępnych cenowo mieszkań** i umożliwią Komisji podjęcie odpowiednich działań

⁽³⁸⁾ Istnieje 27 kart różnorodności, po jednej w każdym państwie członkowskim. Są to organizacje z siedzibą w państwach członkowskich UE, które wspierają i promują najlepsze praktyki w zakresie zarządzania różnorodnością w tysiącach wiodących przedsiębiorstw wielonarodowych, MŚP i organizacji publicznych.

sprzyjających powstawaniu bezpiecznych, dostępnych i niedyskryminacyjnych mieszkań, w tym we współpracy z państwami członkowskimi.

Aby zapewnić dostęp do podstawowej ochrony i podstawowych usług oraz wyeliminować główne przyczyny ubóstwa, na początku 2026 r. Komisja uruchomi pierwszą w historii **strategię UE na rzecz walki z ubóstwem**, której celem jest zajęcie się wielowymiarowym charakterem ubóstwa i nierównościami strukturalnymi.

Komisja będzie ponadto sprzyjać integracji społeczno-gospodarczej zmarginalizowanych społeczności za pośrednictwem unijnych instrumentów wydatkowania, takich jak **Europejski Fundusz Społeczny Plus** w bieżącym okresie programowania oraz proponowane [planu partnerstwa krajowego i regionalnego](#) na okres po 2028 r. W ramach **europejskiej platformy na rzecz przeciwdziałania bezdomności** Komisja zintensyfikuje również działania na rzecz uwzględnienia potrzeb grup szczególnie wrażliwych oraz wspierania opartych na dowodach, zintegrowanych i ukierunkowanych na człowieka podejść do zwalczania bezdomności.

2.3 Zapewnienie równych praw ponad granicami

W UE osoby LGBTIQ+ korzystają z równości małżeńskiej lub związków partnerskich w 22 państwach członkowskich. Zapewnienie **równego uznawania stosunków rodzinnych w całej UE** wzmacnia prawa, bezpieczeństwo i dobrostan rodzin LGBTIQ+, co pozwala im w pełni korzystać z życia rodzinnego i uczestniczyć na równych prawach w życiu społecznym, niezależnie od miejsca zamieszkania. Ze względu na różnice w prawie rodzinnym między państwami członkowskimi w sytuacjach transgranicznych więzi rodzinne mogą jednak nie być uznawane. Z trzeciego badania FRA dotyczącego osób LGBTIQ wynika, że 14 % rodziców LGBTIQ napotkało trudności z prawnym uznaniem rodzicielstwa w innym państwie członkowskim.

Unijne przepisy dotyczące swobodnego przemieszczania się, w szczególności [dyrektywa w sprawie swobodnego przemieszczania się](#), wraz z prawami podstawowymi wynikającymi z Karty praw podstawowych, gwarantują wszystkim obywatelom UE i członkom ich rodzin, w tym małżonkom i partnerom tej samej płci oraz ich dzieciom, prawo do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium UE. Komisja zobowiązała się do zapewnienia właściwego stosowania unijnych przepisów dotyczących swobodnego przemieszczania się, praw podstawowych oraz odpowiednich wyroków Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (TSUE)⁽³⁹⁾. W związku z tym w grudniu 2023 r. Komisja opublikowała [wytyczne dotyczące prawa obywateli Unii i ich rodzin do swobodnego przemieszczania się](#), w których przewidziano niezbędne wyjaśnienia dotyczące konkretnych kwestii zidentyfikowanych podczas stosowania dorobku prawnego UE, w tym w odniesieniu do tęczy rodzin.

⁽³⁹⁾ Zob. wyrok z dnia 5 czerwca 2018 r., C-673/16, Coman, EU:C:2018:385; wyrok z dnia 14 grudnia 2021 r., C-490/20, V.M.A., EU:C:2021:1008; postanowienie z dnia 24 czerwca 2022 r., C-2/21, K.S., EU:C:2018:385; wyrok z dnia 4 października 2024 r., sprawa C-4/23, Mirin, EU:C:2024:845; wyrok z dnia 3 kwietnia 2024 r., sprawa C-713/23, Wojewoda Mazowiecki, EU:C:2025:235 i sprawa C-43/24, Shipov.

Jednocześnie Komisja będzie nadal szerzyć wiedzę na temat tych praw, również poprzez **wspieranie szkoleń dla prawników praktyków**, w szczególności sędziów i prokuratorów, oraz za pośrednictwem swoich kanałów komunikacji (np. [Your Europe](#)). W razie potrzeby Komisja nie zawaha się podjąć dalszych działań, aby egzekwować te prawa.

Chociaż materialne prawo rodzinne wchodzi w zakres kompetencji państw członkowskich, UE może przyjmować środki mające skutki transgraniczne. W szeregu instrumentów ⁽⁴⁰⁾ przewiduje się już wzajemne uznawanie orzeczeń rozwodowych, odpowiedzialności rodzicielskiej, zobowiązań alimentacyjnych, ustrojów majątkowych i dziedziczenia. Instrumenty te mają zastosowanie do wszystkich osób, niezależnie od ich orientacji seksualnej czy tożsamości płciowej, a zatem w pełni dotyczą osób LGBTIQ+. Komisja będzie **monitorować i egzekwować**, w razie potrzeby, sposób, w jaki państwa członkowskie stosują te instrumenty w przypadku tęczy rodzin w sytuacjach transgranicznych. Komisja **zaangażuje się również w dyskusje z państwami członkowskimi** w celu określenia wszelkich wyzwań praktycznych, jakie napotykają tęcze rodziny w sytuacjach transgranicznych.

Prawo UE dotyczące swobodnego przemieszczania się już teraz zobowiązuje państwa członkowskie do uznawania pochodzenia dziecka ustalonego w innym państwie członkowskim, tak aby dzieci mogły korzystać z praw, które przysługują im na mocy prawa UE. Komisja będzie nadal wspierać państwa członkowskie w dążeniu do przyjęcia wniosku dotyczącego **rozporządzenia** w celu wzmocnienia ochrony praw dziecka w sytuacjach transgranicznych poprzez **harmonizację przepisów państw członkowskich dotyczących prawa prywatnego międzynarodowego w zakresie pochodzenia dziecka**. Wniosek zapewniłby, aby pochodzenie dziecka ustalone w państwie członkowskim było uznawane we wszystkich pozostałych państwach członkowskich do wszystkich celów, wykraczając poza to, co już gwarantuje prawo UE dotyczące swobodnego przemieszczania się. Negocjacje w Radzie nad tym wnioskiem, którego przyjęcie wymaga jednomyślności, są w toku.

Wymogi dotyczące prawnego uzgodnienia płci różnią się znacznie w poszczególnych państwach członkowskich. Chociaż wiele państw członkowskich przyjęło modele samostanowienia, inne wciąż wymagają przeprowadzenia procedur medycznych, które według Europejskiego Trybunału Praw Człowieka mogą naruszać prawa człowieka ⁽⁴¹⁾. Komisja będzie **ułatwiać wymianę najlepszych praktyk między państwami członkowskimi**, aby wspierać opracowywanie procedur prawnego uzgodnienia płci w oparciu o samostanowienie, wolnych od ograniczeń wiekowych.

Główne działania Komisji Europejskiej:

- ✓ Dalsze wspieranie prezydencji Rady i państw członkowskich wszelkimi możliwymi środkami w dążeniu do osiągnięcia wymaganego jednomyślnego porozumienia w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie równego traktowania.

⁽⁴⁰⁾ Zob. na przykład [rozporządzenie 2019/1111](#) w sprawie spraw małżeńskich i spraw dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, [rozporządzenie 4/2009](#) w sprawie zobowiązań alimentacyjnych, [rozporządzenie 2016/1103](#) w sprawie małżeńskich ustrojów majątkowych, [rozporządzenie 2016/1104](#) w sprawie skutków majątkowych zarejestrowanych związków partnerskich oraz [rozporządzenie 650/2012](#) w sprawie dziedziczenia.

⁽⁴¹⁾ S.V./Włochy, skarga nr 55216/08, 11 października 2018 r. A.P., Garçon i Nicot/Francja, skargi nr 79885/12, 52471/13 i 52596/13, 6 kwietnia 2017 r.

- ✓ Opublikowanie sprawozdania ze stosowania dyrektywy w sprawie równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy oraz przedstawienie wytycznych dotyczących praktyk zatrudniania sprzyjających włączeniu społecznemu, we współpracy z unijną platformą Kart różnorodności i grupą ekspertów ds. równości osób LGBTIQ+.
- ✓ Szerzenie wiedzy na temat równości w zakresie zdrowia i sprzyjanie wymianie tej wiedzy za pośrednictwem platformy polityki zdrowotnej UE i portalu najlepszych praktyk w dziedzinie zdrowia publicznego, z jednoczesnym wykorzystaniem wniosków z odpowiednich projektów badawczych w ramach programu „Horyzont Europa”.
- ✓ Przeprowadzenie badania dotyczącego nierówności i dyskryminacji w dziedzinie mieszkalnictwa – z publikacją na początku 2027 r. – i wykorzystanie jego ustaleń przy wdrażaniu europejskiego planu na rzecz przystępnych cenowo mieszkań.
- ✓ Określenie planu działania na rzecz przyszłości edukacji cyfrowej i umiejętności cyfrowych do 2030 r.
- ✓ Dalsze wspieranie państw członkowskich w dążeniu do przyjęcia wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie wzajemnego uznawania pochodzenia dziecka między państwami członkowskimi.

3. ANGAŻOWANIE

Zgodnie z art. 21 TUE i za pośrednictwem [planu działania UE dotyczącego praw człowieka i demokracji](#) oraz [wytycznych UE na rzecz promowania i ochrony wszystkich praw człowieka przysługujących osobom LGBTI](#) Unia jest już światowym liderem w promowaniu i ochronie praw osób LGBTIQ+. Osiągnięcie pełnej równości wymaga trwałego zaangażowania i aktywnej współpracy na wszystkich szczeblach. Omawiana strategia odzwierciedla determinację Komisji w dążeniu do **pełnego i równego korzystania ze wszystkich praw człowieka** przez wszystkich w UE i na całym świecie.

3.1 Wzmocnienie zaangażowania w UE

Państwa członkowskie odgrywają kluczową rolę w promowaniu równości osób LGBTIQ+ w praktyce. Dzięki impulsowi, jaki zapewniła pierwsza unijna strategia na rzecz równości osób LGBTIQ, wiele państw członkowskich podjęło już działania w celu zwiększenia równości osób LGBTIQ+ na szczeblu krajowym. Komisja wzywa teraz wszystkie państwa członkowskie do przyjęcia **do 2027 r. krajowych planów działania na rzecz równości osób LGBTIQ+**, zgodnie z [wytycznymi dotyczącymi strategii i planów działania na rzecz zwiększenia równości osób LGBTIQ](#) oraz z towarzyszącą im [listą kontrolną dotyczącą monitorowania](#) ⁽⁴²⁾. Aby zachęcić do stosowania krajowych środków na rzecz równości osób LGBTIQ+ i ich wdrażania, państwa członkowskie zachęca się również do wyznaczenia **krajowych koordynatorów ds. równości osób LGBTIQ+** lub do wykorzystania w tym celu istniejących struktur.

Komisja będzie nadal wspierać i monitorować te działania za pośrednictwem Grupy Wysokiego Szczebla ds. Niedyskryminacji, Równouprawnienia i Różnorodności, a w szczególności jej **podgrupy ekspertów ds. równości osób LGBTIQ+**, której mandat zostanie wzmocniony, tak aby objąć przedstawicieli krajów kandydujących i usprawnić współpracę z prezydencjami Rady. W kontekście grupy ekspertów państwa członkowskie i inne zainteresowane strony zostaną poproszone o regularne przekazywanie aktualnych informacji na temat swoich działań i upowszechnianie tych informacji w celu zwiększenia widoczności środków na rzecz równości osób LGBTIQ+. Państwa członkowskie będą również mogły zaangażować się w działania tematyczne dotyczące konkretnych obszarów polityki, takich jak opieka zdrowotna, edukacja i AI.

Komisja będzie nadal zapewniać widoczność, doceniać i wspierać władze lokalne promujące inkluzywność poprzez [nagrody „Europejskie Stolice Inkluzywności i Różnorodności”](#) oraz wspierać wymianę najlepszych praktyk między zwycięzcami, sygnatariuszami kart różnorodności i organizacjami społeczeństwa obywatelskiego.

Komisja zacieśni również współpracę z **międzynarodowymi grupami i sieciami ekspertów ds. równości osób LGBTIQ+**. Należą do nich komitet ekspertów Rady Europy ds. orientacji seksualnej, tożsamości płciowej i ekspresji płciowej oraz cech płciowych, który rozpoczął swój

⁽⁴²⁾ Komisja Europejska zachęca również kraje kandydujące do UE i potencjalne kraje kandydujące do czerpania z dobrych praktyk państw członkowskich UE w tej dziedzinie.

mandat w 2024 r., oraz europejska sieć rządowych punktów kontaktowych ds. osób LGBTI pod kierownictwem Rady Europy.

Zdrowa demokracja opiera się na **otwartej, prężnie działającej przestrzeni obywatelskiej**, w której społeczeństwo obywatelskie może swobodnie działać, a ludzie bez lęku mogą wyrażać swoją tożsamość. Organizacje społeczeństwa obywatelskiego LGBTIQ+ stoją jednak w obliczu coraz większych wyzwań, ponieważ ich zdolność do wspierania swoich społeczności, propagowania praw człowieka i ochrony wartości demokratycznych znajduje się pod coraz większą presją.

Zapowiedziana **unijna strategia na rzecz społeczeństwa obywatelskiego** ustanowi wspólne ramy, które będą ukierunkowywać zaangażowanie Komisji we współpracę ze społeczeństwem obywatelskim i we wspieranie go we wszystkich obszarach polityki. Strategia zakłada również pogłębienie współpracy z państwami członkowskimi na rzecz promowania i utrzymania prężnej przestrzeni obywatelskiej w całej UE, obejmującej organizacje społeczeństwa obywatelskiego i obrońców praw człowieka działających na rzecz promowania i ochrony wartości UE, w tym równości i niedyskryminacji.

Komisja będzie również promować nowe **forum ds. polityki dotyczącej LGBTIQ+** z udziałem organizacji społeczeństwa obywatelskiego, partnerów społecznych i środowisk akademickich działających na rzecz osób LGBTIQ+, aby reagować na pojawiające się wyzwania, oceniać postępy i zapewnić skuteczne wdrażanie tej strategii. Umożliwi to uporządkowany i otwarty dialog z różnymi zainteresowanymi stronami, w tym regularne dyskusje w ramach okrągłego stołu z europejskimi organizacjami parasolowymi działającymi na rzecz osób LGBTIQ+.

Osoby młode są kluczowymi sojusznikami w budowaniu inkluzywnych i demokratycznych społeczeństw. Za pośrednictwem **unijnego dialogu młodzieżowego** i **ukierunkowanych dialogów z młodzieżą na temat polityki** z komisarzami Komisja dba o to, by głos młodych ludzi, w szczególności osób z grup o podwyższonym ryzyku dyskryminacji, w tym osób LGBTIQ+, był słyszalny w procesie kształtowania polityki. Ten inkluzywny mechanizm będzie nadal zapewniać otwartość wobec wszystkich osób młodych, tak aby mogły one współtworzyć politykę, w tym wobec społeczności LGBTIQ+.

Komisja będzie nadal wspierać państwa członkowskie we włączaniu zasad równości do krajowych reform i inwestycji za pośrednictwem odpowiednich unijnych instrumentów wydatkowania, takich jak **Instrument Wsparcia Technicznego** oraz **Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności**.

Komisja zapewni sprawiedliwe wykorzystanie funduszy UE. Będzie nadal monitorować spełnianie „**horyzontalnego warunku podstawowego**”⁽⁴³⁾ dotyczącego skutecznego wdrażania i stosowania Karty praw podstawowych w latach 2021–2027 w odniesieniu do wszystkich funduszy na podstawie **rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów**. Będzie również egzekwować zmienione **rozporządzenie finansowe**, w którym wyraźnie wymieniono

⁽⁴³⁾ [Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady \(UE\) 2021/1060 z dnia 24 czerwca 2021 r.](#) (Dz.U. L 231 z 30.6.2021, s. 159).

podleganie do dyskryminacji, nienawiści lub przemocy jako podstawę wykluczenia z finansowania unijnego.

Komisja zdecydowanie zwiększa swoje zaangażowanie we wspieranie organizacji społeczeństwa obywatelskiego działających na rzecz osób LGBTIQ+, aktywizmu oddolnego i rzecznictwa w warunkach, gdy finansowanie tych organizacji jest coraz częściej ograniczane⁽⁴⁴⁾. Komisja będzie nadal promować równość i niedyskryminację w ramach **kolejnych wieloletnich ram finansowych (WRF)**, w szczególności za pośrednictwem **programu AgoraEU**. W ramach AgoraEU Komisja zaproponowała przeznaczenie 3,6 mld EUR na nowy **komponent Obywatele, równość, prawa i wartości+**, co oznacza ponad dwukrotne zwiększenie budżetu w stosunku do obecnego programu „Obywatele, równość, prawa i wartości”.

Ponadto zgodnie z przedłożonym wnioskiem we wszystkich planach partnerstwa krajowego i regionalnego ustanowiono by solidne zabezpieczenia służące zapewnieniu **poszanowania praworządności i skutecznego stosowania Karty praw podstawowych Unii Europejskiej** przez cały okres wdrażania. Przewidywałyby także zapobieganie wszelkiej dyskryminacji ze względu między innymi na płeć i orientację seksualną na etapie przygotowania, wdrażania, monitorowania, sprawozdawczości i oceny⁽⁴⁵⁾.

Wiarygodne i porównywalne dane dotyczące równouprawnienia są kluczowe dla opracowywania i monitorowania polityki opartej na dowodach z zastosowaniem perspektywy intersekcyjnej. Mandat **grupy ekspertów ds. danych dotyczących równouprawnienia** w ramach Grupy Wysokiego Szczebla ds. Niedyskryminacji, Równouprawnienia i Różnorodności zostanie odnowiony. We współpracy z FRA grupa ta będzie promować gromadzenie danych dotyczących równouprawnienia, w tym danych dotyczących wyzwań, przed którymi stoją osoby LGBTIQ+.

Ponadto Komisja będzie nadal współpracować z odpowiednimi agencjami UE, takimi jak FRA, Europejska Fundacja na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy (Eurofound) oraz Europejski Instytut ds. Równości Kobiet i Mężczyzn (EIGE), aby zapewnić państwom członkowskim pomoc techniczną w zakresie danych dotyczących równouprawnienia, w tym ukierunkowanych danych dotyczących dyskryminacji intersekcyjnej. Komisja będzie również kontynuować współpracę z krajowymi urzędami statystycznymi w celu usprawnienia gromadzenia zharmonizowanych danych dotyczących równouprawnienia w ramach **grupy zadaniowej Eurostatu ds. statystyk dotyczących równości i niedyskryminacji**. W nawiązaniu do sukcesu [pierwszego europejskiego okrągłego stołu wysokiego szczebla w sprawie danych dotyczących równouprawnienia](#), który odbył się w 2021 r., Komisja zorganizuje drugą edycję i zaprosi do udziału kluczowe zainteresowane strony w celu dalszego promowania gromadzenia i wykorzystywania danych dotyczących równouprawnienia.

⁽⁴⁴⁾ Zob. np. [Utrzymać linię: obrona ruchów LGBTI w kryzysie finansowania w 2025 r. – Global Philanthropy Project](#).

⁽⁴⁵⁾ [COM/2025/565 final](#).

Komisja we współpracy z państwami członkowskimi przygotowuje **zalecenie** mające na celu usprawnienie gromadzenia, analizy i wykorzystywania danych dotyczących równouprawnienia. Zwiększy to wsparcie dla państw członkowskich i innych zainteresowanych stron, a także zapewni narzędzia ułatwiające monitorowanie stanu równości w UE oraz usprawni włączanie danych dotyczących równouprawnienia do głównego nurtu polityki.

Komisja w 2027 r. zamierza opublikować nowe **badanie Eurobarometr dotyczące dyskryminacji w UE** i zachęca FRA do przeprowadzenia kolejnej serii kompleksowego **badania dotyczącego osób LGBTIQ+**, które ma zostać opublikowane w 2029 r.

Komisja podtrzymuje swoje zobowiązanie do szerzenia wiedzy na temat równości i niedyskryminacji osób LGBTIQ+. Uruchomi **kampanię informacyjną na temat Unii równości**, aby zaangażować ludzi w całej UE w kwestie wartości równości i niedyskryminacji.

Komisja będzie nadal aktywnie promować równość osób LGBTIQ+ poprzez odpowiednie wsparcie spotkań organizowanych przez organy krajowe i prezydencje Rady oraz udział w takich spotkaniach, a także w **kluczowych wydarzeniach publicznych stanowiących kamienie milowe dla społeczności LGBTIQ+**, takich jak miesiąc równości oraz Międzynarodowy Dzień Przeciw Homofobii, Transfobii i Bifobii.

Aby włączyć równość osób LGBTIQ+ do wszystkich polityk UE, Komisja zintensyfikuje współpracę między swoimi departamentami oraz z innymi instytucjami UE. Dalsze działania będzie ułatwiać **komisarz do spraw równości**, punkt kontaktowy ds. równości w gabinetach, międzyresortowa grupa Komisji ds. wdrażania tej strategii oraz wewnętrzna **grupa zadaniowa Komisji ds. równości**.

3.2 Utrzymanie ogólnoświatowego zaangażowania na rzecz przestrzegania praw człowieka przysługujących osobom LGBTIQ+

UE pozostaje zaangażowana w propagowanie **praw osób LGBTIQ+ na arenie międzynarodowej**. Prawa osób LGBTIQ+ są chronione na mocy obowiązującego międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka, jednak w wielu częściach świata osoby LGBTIQ+ są narażone na poważne naruszenia praw człowieka, w tym prześladowania, pozbawienie wolności, a nawet karę śmierci⁽⁴⁶⁾, wyłącznie z powodu swojej tożsamości. Coraz częściej obrońcy praw człowieka, którzy działają na rzecz równości osób LGBTIQ+, narażają swoje bezpieczeństwo, a nawet życie.

Na szczepku wielostronnym UE będzie dążyć do budowania regionalnych i globalnych sojuszy na rzecz równości, w tym w ramach **Organizacji Narodów Zjednoczonych, OBWE i Rady Europy**. UE będzie nadal uczestniczyć w pracach podstawowej grupy LGBTI ONZ oraz współpracować z mechanizmami ONZ w dziedzinie praw człowieka, w tym z niezależnym ekspertem ONZ ds. ochrony przed przemocą i dyskryminacją ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową.

⁽⁴⁶⁾ Według [UNAIDS](#) 67 państw penalizuje stosunki między osobami tej samej płci, przy czym w 10 przewiduje się karę śmierci (2023 r.).

UE pozostanie zaangażowana w analizę działań w zakresie zagranicznych manipulacji informacjami i ingerencji w informacje wymierzonych w społeczność LGBTIQ+ oraz będzie aktywnie przyczyniać się do zapobiegania takim atakom i reagowania na nie na różnych szczeblach i w różnych regionach świata.

W relacjach dwustronnych UE zintensyfikuje wysiłki na rzecz zwalczania wielorakich i intersekcyjnych form dyskryminacji, w tym dyskryminacji ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową. UE zintensyfikuje również działania na rzecz zapobiegania wszelkim formom dyskryminacji i nękania osób LGBTI, jak również przemocy i nienawiści motywowanej uprzedzeniami wobec osób LGBTI, a także ich potępienia i zwalczania. UE będzie nadal stanowczo potępiać i zwalczać dyskryminacyjne przepisy, polityki i praktyki oraz skoncentruje się na działaniach na rzecz globalnej **depenalizacji stosunków między osobami tej samej płci za obopólną zgodą**.

Delegatury UE zostaną poinstruowane, aby nadal ściśle monitorować rozwój sytuacji i podejmować działania dyplomatyczne tam, gdzie proponuje się przepisy ograniczające prawa. UE będzie również nadal chronić prawa osób LGBTIQ+ w ramach prowadzonych dialogów politycznych dotyczących praw człowieka. Kwestia równości osób LGBTIQ+ pozostanie również głównym elementem współpracy UE z państwami, które korzystają z preferencji handlowych w ramach ogólnego systemu preferencji taryfowych i programu „wszystko oprócz broni”.

W ramach **misji obserwacji wyborów** UE będzie nadal uwzględniać przypadki nawoływania do nienawiści i podlegającej retoryki, także gdy są one wymierzone w osoby LGBTIQ+, oraz utrwalanie stereotypów w przekazach medialnych. UE będzie również analizować środki zastosowane przez właściwe władze służące ułatwianiu udziału grup mniejszościowych, w tym osób LGBTIQ+, w procesie wyborczym oraz przeciwdziałaniu ich dyskryminacji.

Ponadto UE będzie nadal zapewniać, aby **pomoc humanitarna** i środki ochrony odpowiadały szczególnym potrzebom osób LGBTIQ+ znajdujących się w trudnej sytuacji, zgodnie z podstawowymi zasadami humanitarnymi, takimi jak bezstronność i niedyskryminacja. Zapobieganie przemocy ze względu na płeć, w tym przemocy seksualnej w konfliktach zbrojnych, łagodzenie jej skutków i reagowanie na nią jest jednym z kluczowych priorytetów UE jako darczyńcy pomocy humanitarnej.

W odniesieniu do **krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących** zgodnie ze zmienioną w 2020 r. metodyką rozszerzenia UE będzie nadal bronić praw osób LGBTIQ+, w tym w ramach negocjacji akcesyjnych i powiązanych z nimi układów o stowarzyszeniu. Roczny pakiet rozszerzeniowy Komisji będzie nadal służył ocenie sytuacji w zakresie praw człowieka osób LGBTIQ+ w krajach kandydujących i potencjalnych krajach kandydujących.

Komisja w szczególności będzie monitorować zgodność z prawodawstwem UE oraz z właściwym orzecznictwem TSUE i Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, przedstawiać zalecenia i wspierać działania zapewniające równość osób LGBTIQ+ oraz przeciwdziałające przemocy, nienawiści i dyskryminacji. Ponadto Komisja będzie nadal promować prawa osób LGBTIQ+ w **dyskusjach politycznych i dotyczących praw człowieka z krajami sąsiadującymi**.

Aby wspierać obrońców praw człowieka, Komisja będzie nadal zapewniać wytyczne dotyczące rozpatrywania wniosków wizowych składanych przez obrońców praw człowieka na podstawie [unijnego podręcznika wizowego](#). Podręcznik został zmieniony w czerwcu 2024 r. i zawiera zaktualizowane wytyczne i przykłady, również dla obrońców praw osób LGBTIQ+. Delegatury UE na całym świecie będą również kontynuować wdrażanie [Wytycznych Unii Europejskiej w sprawie obrońców praw człowieka](#). Specjalne wsparcie zapewnia także [unijny mechanizm na rzecz obrońców praw człowieka](#) – w formie dotacji nadzwyczajnych, pomocy w zakresie relokacji, budowania zdolności i szkoleń dla zagrożonych obrońców praw człowieka.

Aby chronić prawa osób LGBTIQ+, Komisja będzie stosować podejście oparte na prawach człowieka, uzupełnione analizą płci i nierówności, we wszystkich działaniach finansowanych za pośrednictwem unijnych instrumentów finansowych, takich jak **Instrument Pomocy Przedakcesyjnej (IPA)** i **Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej (ISWMR)**, w tym w ramach programów tematycznych ISWMR dotyczących praw człowieka i demokracji oraz społeczeństwa obywatelskiego. Programy te będą również nadal zapewniać wsparcie finansowe organizacjom społeczeństwa obywatelskiego działającym na rzecz osób LGBTIQ+ i obrońcom praw człowieka. W kolejnych wieloletnich ramach finansowych powinien je zastąpić proponowany instrument „[Globalny wymiar Europy](#)”, który jest obecnie w trakcie procesu legislacyjnego.

Główne działania Komisji Europejskiej:

- ✓ Zapewnienie finansowania za pośrednictwem odpowiednich unijnych instrumentów wydatkowania w celu wspierania projektów i organizacji stojących na straży praw osób LGBTIQ+ i zwalczających dyskryminację.
- ✓ Utworzenie w 2026 r. nowego forum ds. polityki dotyczącej LGBTIQ+ z udziałem organizacji społeczeństwa obywatelskiego, partnerów społecznych i środowisk akademickich działających na rzecz osób LGBTIQ+.
- ✓ Uruchomienie na początku 2027 r. kampanii informacyjnej na temat Unii równości, aby zaangażować ludzi w całej UE w działania na rzecz równości i niedyskryminacji.
- ✓ Przygotowanie zalecenia w sprawie danych dotyczących równouprawnienia, uzupełnionego publikacją nowej edycji badania Eurobarometr na temat dyskryminacji w UE w 2027 r.
- ✓ Realizacja działań na rzecz promowania i ochrony pełnego i równego korzystania ze wszystkich praw człowieka przez osoby LGBTIQ+ na całym świecie, zarówno na szczeblu wielostronnym, jak i dwustronnym, w tym działań na rzecz globalnej depenalizacji stosunków między osobami tej samej płci za obopólną zgodą.
- ✓ Wspieranie dostosowania krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących do odpowiednich przepisów UE oraz orzecznictwa TSUE i Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.

WNIOSKI

Niniejsza strategia potwierdza wizję Unii Europejskiej, w której **osoby LGBTIQ+ mają swobodę bycia sobą i wyrażania miłości**. UE i jej państwa członkowskie poczyniły znaczące

postępy w budowaniu **Unii równości**. Wciąż jednak można zrobić wiele, aby zbudować prawdziwie równe społeczeństwo dla wszystkich, wolne od dyskryminacji i nienawiści.

W oparciu o strategię na rzecz równości osób LGBTIQ na lata 2020–2025 odnowiona strategia **stanowi kontynuację działań UE na rzecz promowania równości osób LGBTIQ+** i koncentruje się na obszarach priorytetowych, a także na włączaniu kwestii równości osób LGBTIQ+ do wszystkich polityk z zastosowaniem podejścia intersekcyjnego. Osiągnięcie równości ma zasadnicze znaczenie nie tylko dla odpornej demokracji i spójnego społeczeństwa, lecz także dla **rozwoju prężnych i konkurencyjnych gospodarek** w całej Europie.

Poszanowanie zasad równości i niedyskryminacji w UE to **wspólna odpowiedzialność**, wymagająca skoordynowanych działań na każdym szczeblu. Instytucje i agencje UE, państwa członkowskie, w tym władze regionalne i lokalne, organy ds. równości, partnerzy społeczni, przedsiębiorstwa, społeczeństwo obywatelskie i osoby fizyczne powinny kontynuować i wzmacniać swoje zaangażowanie, aby osiągnąć cele odnowionej strategii. Szczególną rolę odgrywają **sojusznicy**, osoby, które niekoniecznie identyfikują się jako osoby LGBTIQ+, ale aktywnie wspierają równość osób LGBTIQ+ poprzez rzecznictwo, zabieranie głosu i aktywne propagowanie równości osób LGBTIQ+ w codziennych działaniach, co pomaga przekształcać wspólne wartości w namacalną rzeczywistość.

Komisja zwraca się do **Parlamentu Europejskiego i Rady** o odnowienie zobowiązań i o wsparcie realizacji tej strategii. Ponadto wzywa Komitet Regionów i Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny, aby angażowały władze lokalne i regionalne, partnerów społecznych i społeczeństwo obywatelskie w dyskusję nad sposobami promowania równości osób LGBTIQ+ dla wszystkich.

Komisja będzie regularnie monitorować wdrażanie środków przedstawionych w niniejszej strategii, a w 2028 r. zaprezentuje **przegląd śródkresowy**.